

VERBEELDINGS- KRACHT

Thijs Tomassen is al jaren onze vaste tekstschrijvers voor de regio Amersfoort. Hij heeft een zwak voor creatieve ondernemers.

Thijs Tomassen

Om de coronacrisis te doorstaan is verbeeldingskracht nodig. Door dat te gebruiken stijgt je even boven je business uit, krijg je nieuwe ideeën en overzie je andere paden, om vervolgens de motor weer te laten draaien en koers te zetten in een nieuwe richting - in elk geval voor even, maar misschien wel voor altijd.

Verbeelding en creativiteit zijn ongrijpbaar. Maar als tekstschrijver kan ik in elk geval een inkijk geven in de creatieve processen van mensen die hun verbeeldingskracht ten volle gebruiken. Het is wat ik doe: luisteren, observeren en de verhalen van creatieve ondernemers delen ter inspiratie. Want ik weet zeker: inspiratie is het halve werk - een bron van energie om je eigen fantasie mee aan te drijven.

Daarom heb ik het verhaal van drie van de meest creatieve en inspirerende ondernemers die ik ken in oktober in boekvorm uitgegeven. Het boek heet ATMOSFEER en gaat over het kunstenaarstrio Antal Bos, Thijs Trompert en Marisja Smit van het bedrijf ATMosphere. Al twintig jaar verrijken zij de festivalwereld (onder meer Down The Rabbit Hole, Amsterdam Dance Event, Mysteryland, DGTL en Into the Woods) en de openbare ruimte (zoals de Stier, uitgegroeid tot een symbool van Amersfoort) met indrukwekkende bouwwerken.

Anderhalf jaar lang volgden fotograaf Frans Kanters en ik hun spoor. Het resultaat is een bijzondere inkijk in de creatieve processen van drie kunstenaars die hun verbeeldingskracht op maximaal vermogen gebruiken en de fantasieën die dat oplevert met succes verwerkelijken.

In het eerste jaar van het maakproces bestond corona nog niet, of het was ver weg. In het laatste half jaar golfde het virus nietsontziend over ons land heen. Ook het bedrijf van de kunstenaars kreeg rake klappen; er ging een dikke streep door hun tjokvolle festivalzomer, maar corona wist de wolk van vertrouwen en verbeelding waar dit drietal op zweeft niet te verdrijven.

'Zolang we maar niet ziek worden, kunnen we alles bouwen', zegt Antal Bos in het boek. 'Een raket, een duikboot, een fucking ondergrondse machine, alles gewoon. Dat vertrouwen hebben we. Als we de tijd maar krijgen. En als we de tijd niet krijgen, dan is het zover. Fuck it, halleluja.'

En Thijs Trompert: 'Voor ons is dit een verrassing met nieuwe spelregels. Het is zaak om onze antennes uit te houden waar die nieuwe vorm van creativiteit in kan zitten. We laten ons echt niet kisten, laat die nieuwe wereld maar komen, hoor. Wat dat betreft zijn wij een beetje gestoord. Wij willen altijd vooruit.'

De eerste keer dat ik na de intelligente lockdown voor het slothoofdstuk weer bij de kunstenaars aanschoof in hun atelier in Amersfoort, brainstormden ze met zwaargewichten uit de evenementenwereld. De contouren van een drive-thru-festival openbaarden zich. Dit was het kunstenaarstrio op zijn best. Een nieuwe wereld, een leeg schetsvel. Ideeën spuien en tekenen maar.

Het is een manier van denken, van de wereld tegemoet treden én van je verbeeldingskracht aanspreken die ik iedereen gun. Juist nu kan het verhaal van Antal, Thijs en Marisja ondernemers uit welke sector dan ook inspireren. Vrijdenkers zijn het, die beperkingen omzetten in nieuwe kansen. Ik zou zeggen: neem het tot je en gooi die poorten van je geest maar los. Die van mij staan in elk geval wagenwijd open. En dat heeft, mede dankzij de schitterende beelden van Frans Kanters en de geweldige vormgeving van Raymond van den Hoek en Mariska Bergman van doorendoor ontwerp, een prachtig boek opgeleverd. Een boek dat mijn leven heeft verrijkt.